

Svar på interpellation ”varför så få stödpersoner i Västmanland”.

Barbro Larsson (C) ställer 3 frågor i sin interpellation om varför det finns så få stödpersoner i länet. Det är ett viktigt område som Barbro Larsson tar upp och det är givetvis inte bra att antalet stödpersoner är så lågt. Att få frågan om man vill ha en stödperson är en rättighet och ska givetvis ställas. Nedan följer frågorna med svar.

1. Får våra patienter information om denna möjligheten att få en stödperson?

Svaret på frågan är ja! Det är inte bara viktigt att informationen ges utan också om patienten är mottaglig vid det första tillfället. Det är om så inte är fallet viktigt att informationen ges vid ytterligare tillfällen. Rutinerna för detta kan behöva förbättras.

2. Beror den låga statistiken i så fall på att patienterna tackar nej eller finns där andra orsaker, exempelvis svårigheter att rekrytera personer som vill vara stödpersoner?

Delvis beror det på att patienter tackar nej.

Det finns idag stödpersoner att tillgå till de som tackat ja, men det finns mycket riktigt svårigheter att rekrytera. Om alla 300 personer som har rätt till stödperson skulle tacka ja, så finns det inte tillräckligt många stödpersoner. Det finns också delar i kommunikationen mellan psykiatri och patientnämnden som behöver utvecklas, t.ex. sekretessfrågan och att det inte kommer patientnämndens kansli till känna att patienter vårdas under tvång, därav kan ingen tillsättning ske.

3. Finns det något Landstinget Västmanland kan göra för att öka antalet patienter som får en stödperson?

Information, utbildning och kommunikation är nyckelfrågor.

Obligatorisk utbildning inom psykiatri t.ex. genom e-utbildning, borde kunna vara effektivt.

Bättre samverkan är ledordet för att få detta att fungera bättre.

Med detta anser jag interpellationen besvarad.

Hans Jansson, landstingsråd